

c ilirskiga pravopisa se glasi kakor nash z.
s ilirskiga pravopisa se glasi kakor nash f.
z ilirskiga pravopisa se glasi kakor nash s.

Ako pa te tri zherke c, s, z, kljuzhizo v od sgorej imajo, ta pomeni nash h zherkam z, f, s perflavljen, tadaj:

č sgovarjaj kakor nash zh.
š sgovarjaj kakor nash fh.
ž sgovarjaj kakor nash sh.

S snamnjem * fe prihrani h, kar je po vseki zeni predstvo tega pravopisa in dobizhek ne le pisanju, ampak tudi pri natisu bukev; nar vezhi kriš pa je ta, de tako v kolo edinošči s drugimi Slavjani stopimo.

Nashim pribrisanim Slovenzam je pazh mala rezh, to majhinoft nauzhiti fe; ako bodo en par sofavkov pozhaſi brali, bo jim tretji gotovo she gladko in tozhno od rok fhel. Tako se bodo bres truda vse flajanske, v tem pravopisu pisane bukve brati nauzhili in bodo nam hvaleshni, de smo jim perloshnost dali, soper kaj noviga nauzhiti fe. S tem je pa tudi perva stena, ki naš od drugih Šlavjanov lozhi, odmaknjena.

Vunder moramo, kakor je rezheno, v Novizah v ti rezhi le pozhaſi naprej stopati. Sato smo do sedaj v ilirskim pravopisu le po malo v pokushnjo dajali in tako bomo tudi vprihodnizh delali, dokler zhaf ne naſtopi, ob ktem bomo bres fhkode zhigar bodi, vse enako pifati samogli. Gotovo pa je, de ta döba, ako bi ravno sheleti bilo, na Krajnfskim, Gorifhkim, Tershafhkim, Korofhkim, Shtajerskim the dosorela ni. Smemo li dober softavik sato odrezhi, ker je po starim pisan? Nikdar! Ali pa sproti kakiga drusiga sato ne vseti, ker je v ilirskim pravopisu isdelan? Tudi ne! Tudi tega pravila se bomo dershal, dokler zhaf ne naſtopi, ob ktem bomo bres fhkode naſnih bravzov od njega odstopiti samogli.

Mislim, de bo vsekak rasumnomiflezhi Šlavjan to pravilo sa dobro sposnal, ki eniga ali drusiga pravopifa pristratno ne zhifla in komur je v resnizi od ferza, de fe ljudstvo isobrasi in ofrezhi.

Jesikoflovne rasprave in rasjafnenja v krog naſnih „Noviz“ ne spadajo, vunder je bilo potrebno, naſhe ravnanje enkrat bravzam rasloſhiti, de bodo vodilo vrednishtva svedili, ktero je in smiraj bo: vſim bravzam vſtrezhi, kolikor je mogozhe!

Dr. Bleiweif, vrednik.

Urno, kaj je noviga?

(Gosp. Vladika Černogorcov) je dal na Dunaju, kakor nam Dunajski časopis oznani, neko ilirsko pesem natisniti, ki se glasi: „Tri dni v Terstu“, od ktere gre prav velika hvala. V ti pesmi speva omikanje zaderžanja — morje — tergovino — brodništvo — družljivo življenje in podari tudi neke verstice plesávki „Fabri-Bretin.“ —

(Ni davno tega, ko se je oženil 70 letni starcek) s 20 letno devico. Ko so ga prasali, če je pa tudi svojo starost in svojo prihodno polovino dobro prevdaril, je odgovoril: „To se vé de; če pogledam na svojo mlado zaročnico, sim za 25 let mlajši, če se pa ona name ozre, je za 25 let starsi. Tako se ta reč dobro povrno. —

Rasjafnenje.

Popravek Premzov, ki smo ga v 14. listu natisnili, „Karniolii“ ni dopadil nizh. Gospod vrednik je zhes to prav farditljiv softavek v 30. listu spisal, ktermu mi to le odgovorimo: Nepriſtranoſt (Unpartheilichkeit) je perva vódba vrednishtva „Noviz.“ Po temu vodilu se bojo vſelej refnize rasglafile, zhe one tudi temu ali unimu vſtehz ali po godu nifo, ako le nespodobno nifo rezhene. Le takrat, kader eden drusiga poduzhimo, gremo po pravim potu naprej. Naj tedaj fleherni previdi, de bo to, kar pravi ali pifhe, tudi verla refniza.

Po tem takim nismo sabraniti mogli, is Prema poslani list v „Novize“ natisniti, ki smo ga v imenu ſofeskinih mosh od nekiga zhaftitljiviga goſpoda prejeli, kteri ima she bolj kakor kaki drugi pravizo tirjati, de fe ozhitna smota tudi ozhitno popravi, slasti sa to, ki je bil od vezh ſtrani tega storiti naprofen.

Vrednishtvo Karniolije fe je she vezhkrat preprizhati ſnalo, de naſ perloga krajnskih noſh ferzno vefeli, in kakor pervima dvema obrasama, smo tudi Zhizhu (ne pa Premzu ali Rovanju) naſhe nar glafneji dopadajenje ſkasali.

S tem pa se nismo savesali, de bi v „Novize“ nizh ne vseli, kar drugo misel terdi, ako je ta le refnizhna in ſpodobno rasglafena.

De je popravik Premzov goſp. vrednika prav vſhivo raskazhil, nam je ſhal, ker ni tako hudo miſljen, kakor vrednishtvo meni. Vſaka rezh fe puſti raslizhno rasloſhiti. Pazh nifo ſofeskin moshje nikoli menili, de „Karniolija“ ſ perlogo kmetijskih noſh obogateti hozhe!

Miſlili smo, de bo vrednishtvo „Karniolije“ Premzam vashno dokasalo, de nifo njih popravki refnizhni; tote od tega nismo brali ſkoraj nizh, ker je goſp. vrednik v imenovanim listu veliko drusiga govoril, od te prave rezhi pa le prav malo.

Perfijeni smo, to rasjafnenje od ſebe dati s tim perſtavkam, de je ne bo v naſnih miroljubnih „Novizah“ prihodnizh kar beſedize vezh, od tega govorjenja.

Dr. Bleiweif, vrednik.

Vganjka.

V hramnim koti tiho ſpim,
S gladnim gobzam fe reshim,
Zhe podgane ne dohim,
Mihi rada tud' lovim;
Po leku ſhivim, zeli dan preſhim,
Povéj, kako fe neki jeſti veljim? —

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	20. Malitrvna.	15. Malitrvna.	fl.	kr.
1 mernik Pphenize domazhe	3	22	1	26
1 „ „ banafhke	1	24	1	26
1 „ Turfhize . . .	1	—	—	—
1 „ Norfhize . . .	1	5	1	10
1 „ Ershi . . .	—	56	1	5
1 „ Jezhmena . . .	—	—	—	—
1 „ Profa . . .	1	1	1	2
1 „ Ajde . . .	—	—	1	6
1 „ Ovsfa . . .	—	—	—	40